

χαριστίαν, ώστε ή μεγίστη οδός θίν απέδιδον εἰς
άχρειόν τινα ἥτον ή ἐπωνυμία τοῦ ἀχαρίστου.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ

Ο Λάζαρος Κουντούριώτης, μόλις δύν τριακοντούτης ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπαναστάσεως, εἶχεν ἀρετὰς ἔξαιρέτους.¹ Ήτο τῷρντι μεγαλόψυχος διάδοτης τε καὶ διάδοτος δημόσιος ἀνθρωπος² οὐ μόνον ἐσυγχώροσε τὸν φονέα τοῦ πατέρος του, ἀλλὰ καὶ εὐποιητικὸς πρὸς αὐτὸν ἀνεδείχθη, μίαν μόνην ἐπιβαλὼν αὐτῷ τιμωρίαν, τοῦ νὰ μὴ ἐμφρινισθῇ ποτὲ ἐνώπιόν του.³ Δι' ἄπαντος δὲ τοῦ ἀγῶνος, ἐν τοῖς κρισιμωτάτοις τῶν καιρῶν, οὐδέποτε ἀπέβαλε τὸ μέγα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ παράστημα. Δι' ἀνεξαντλήτου εὐροίας λόγου, συνδυαζομένης μετὰ τῆς ἀφοσιώσεως θίν ἐνέπνεεν ἡ δεδοκιμασμένη αὐτοῦ σύνεσις, πλειστάκις ἔχαλιναγώγησε τὰ ἀφηνιάσαντα πλήθη⁴ καὶ ποτε φοβερᾶς ἐκραγείσης συμπλοκῆς μεταξὺ Υδραίων καὶ τῆς ἐν Πελοποννήσιων καὶ Ρουμελιώτῶν συγκειμένης φρουρᾶς τῆς νήσου, παρελθόντων ἀτρόμητος εἰς τὸ μέσον καὶ λαλήσας πρὸς μὲν τοὺς ναύτας ἀλθανιστὴ, πρὸς δὲ τοὺς πεζοὺς ἐλληνηστὴ, περιήγαγεν αὐτοὺς, αἱματοφύρτους ἔτι δητας, νὰ ἀσπασθῶσιν ἀλλήλους. Καί περ ἐτερόφθαλμος δύν, εἶχε θαυμαστὴν ὁξυδέρκειαν περὶ τὴν διάγνωσιν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν προσώπων. Εἰς αὐτὸν δρείλει: ή 'Ελλὰς τὴν εἰς ναύαρχον προχειρίσιν καὶ τὴν ἐπὶ δέξ ὅλα ἔτη ἀδιάσειστον ἐν τῷ ἀξιώματι τούτῳ διατήρησιν τοῦ Ἀνδρέου Μιαούλη. Εἶχε τὴν συνείδησιν τοῦ τὸ δύναται καὶ τὸ δὲν δύναται νὰ πράξῃ, προτέρημα σπανιώτατον παρῆμιν, οἵτινες νομίζομεν πάντες διά πρὸς πάντα πεφύκαμεν. Εἶχε τὴν συνείδησιν, διά ἥτο δ ἄριστος τῶν ναυτικῶν πραγμάτων κυβερνήτης, δὲν εἴπετο ἐκ τούτου, διά ἡδύνατο ἔξιστου ἐπιτηδείων νὰ ἀναλάβῃ καὶ τῆς δλῆς Ἐλλάδος τὴν κυβέρνησιν. Πολλάκις δ' ἐπὶ τούτῳ παροκληθεὶς δείποτε ἀπεποιήθη, καὶ μόλις ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γεώργιον νὰ ἀνυμιχθῇ εἰς τὰς ἡπειρωτικὰς τῆς Ἐλλάδος ὑποθέσεις, αὐτὸς ἐπιμόνως ἀποφυγών τοὺς σκοπέλους καθ' ὅν ἐκεῖνος συνετρίβη. Μηδ' ὅγομάσῃ τις ἀρνητικὴν τὴν ἀρετὴν ταύτην, διότι δι' αὐτῆς δὲν ἔσωσε μόνον τὴν ἰδίαν ὑπόληψιν, ἔσωσε καὶ τὴν Ἐλλάδα πᾶσαν, διατηρήσας μέχρι τέλους τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ναυτικοῦ ἀγῶνος ἔξ ήτος ἔξηρτατο πρὸ πάντων ή τῆς πατρίδος τύχη καὶ θίν Κηθελε διακινδυνεύει, ἐὰν ἀναμιγνύσμενος εἰς ἀλότρια, ἀπέβαλλε τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ. 'Επὶ τοσοῦτον δὲ ἀπέβη συμφυῆς αὐτῷ ή ἐν τῇ τάξει ἐγκαρτέρησις, ώστε οὐδέποτε ἐπεισθῇ νὰ ἀποδημήσῃ ἔξ Υδραί, οὔτε ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος, οὔτε μετά. Κυβερνῆται καὶ βασιλεῖς τῆς Ἐλλά-

δος ἐπεσκέφθησαν αὐτὸν καὶ ἔτυχον ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ τῆς προσηκούσης εὐλαβοῦς δεξιώσεως, ἀλλ' αὐτὸς οὐδέποτε ἀπέδωκεν αὐτοῖς τὴν ἐπίσκεψιν. 'Ενόμιζες δτι ἥτο εἰς τῶν θράχων τῆς "Υδραί, δστις, καίτοι ἐμψυχωθεὶς μπὸ τοῦ Δευτελίωνος, δὲν ἡδύνατο νὰ μετακινηθῇ χωρὶς νὰ ἐπαγάγῃ δεινὴν αὐτῆς ἀλλοίωσιν.¹

ΤΑ ΝΕΩΣΤΙ ΕΦΕΥΡΕΘΕΝΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΠΡΟΣ ΔΙΑΣΩΣΙΝ ΤΩΝ ΝΑΥΑΓΩΝ

Ἄπὸ τῆς εἰς τὴν ναυτιλίαν ἐφαρμογῆς τῶν ἀτρομηχανῶν ή κατὰ θάλασσαν ἐμπορία τοῦ κόσμου ἔλαβε τεραστίαν ἐπίδοσιν.

Οι Ὀκεανοὶ, οἵτινες ἀλλοτε ἦσαν ἢ πάντη ἔρημοι ἢ σπανίως μόνον ὑπὸ ἴστιοφόρων πλοιών διεπλέοντα, αὐλακοῦνται τὰ νῦν ὑπὸ πολλῶν καὶ παμμεγέθων ἀτμοπλοίων, ἀτινα πρὸς τῷ φορτίῳ μεταφέρουσι μέχρι χιλίων ἔκαστον ἐπιβατῶν καὶ δμοιάζουσιν ἀληθῶς πρὸς πλεούσας πόλεις.

Ἡ συγκοινωνία ἔκποτε κατέστη τακτικὴ καὶ ταχεῖα, οἱ ταξιδεύοντες τυγχάνουσιν ἐντὸς τῶν μεγάλων τούτων ἀτμοπλοίων πάσης περιποιήσεως καὶ ἀναπαύσεως ὡς καὶ πάσης σχετικῆς ἀσφαλείας. Οθεν, ὑποθοηθοῦντος καὶ τοῦ μεγαλουργοῦ καὶ ριψοκινδύνου ἐκείνου πνεύματος τοῦ χαρακτηρίζοντος τὸν καθ' ημᾶς αἰῶνα, ἡ κίνησις τῆς ναυτιλίας ἐντὸς δλίγων ἐτῶν ἐδιπλασίασθη.

Οὕτω σήμερον πλέον τῶν δύο χιλιάδων ἀνθρώπων ἐτησίως διαπλέουσι τὸν Ἀτλαντικὸν Ὀκεανὸν πορευόμενοι εἴτε ἔξ Εὐρώπης εἰς Ἀμερικὴν, εἴτε ἐκεῖνος εἰς Εὐρώπην. Ἐξήκοντα δὲ ἄλλαι χιλιάδες διαπλέουσι τὸν μέγαν Ὀκεανὸν τὸν περιβρέχοντα τὴν Ἰνδικὴν, τὴν Κίναν, τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Αὔστραλιαν, καὶ πολλαὶ ἔκαποτάδες χιλιάδων ταξιδεύουσιν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς θαλάσσας.

Ἐνεκα τῆς μεγάλης ταύτης ἐπιδόσεως τῆς ναυτιλίας οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ κίνδυνοι κατέστησαν μᾶλλον κατάδηλοι ἢ πρότερον, διέ ἄγνωστοι ἦσαν οἱ μεγάλοι πλόες. Διότι οἱ ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ λ.χ. Ὀκεανῷ κίνδυνοι εἰνε οἱ αὐτοί, οἷοι καὶ πρότερον, ἐκτὸς μόνον τοῦ κινδύνου τῆς συγκρούσεως δύο ἀτμοπλοίων, διέστις τώρα προσετέθη ἐνεκα τῆς πληθύος τῶν πλοίων ἀτινα διεσχίζουσι καθ' ἔκαστην τὸν ρήθεντα ωκεανόν. Δυνατὸν εἴπετο μάλιστα διά τὴν γενομένην τελειοπόνησιν τῆς θαλασσοπλοΐας δλιγώτερα δυστυχήματα συμβαίνουσιν ἢ πρότερον· ἔκαστον μόνον ναυάγιον λαμβάνει μεγαλητέρας διαστάσεις καὶ φαίνεται πολὺ φοβερώτερον διότι μεγαλήτερα εἰνε τὰ πλοῖα καὶ κατ' ἀκολουθίαν πλεύστεροι οἱ πάσχοντες ἐπιβάται. Διὰ τοῦτο τῆς

1. K. Παπαρρηγόπουλος.